

Vezdřela tam pod věka,
uzdřela tam člověka.

Jdzi, člověče, jdzi domů

a něprov tam nikomu,
jen otci a matce.

Že jich majum ješče dvě,

něch jich kořum lepší jak mně.

Něch do kostela chodzjum,
chlapců za sum²⁾ něvodzjum.

¹⁾ Jedno leži pod mezum,
o tym lude něvědzum.

Jedno leži pod hruškum,

jest přikryte pěluškum.

A to třeti pod prohem,
leži tam s Panem Bohem.

²⁾ sebou.

21. PLÁČ JEŽÍŠKŮV

56.

Ze Studénky

Na - ro - dzil se Kristus Pan, na-ro-dzil se Kristus Pan te-ho dne, te - ho, te - ho dne, s velkym ve-se - lim.

[: Narodzil se Kristus Pan :]
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

Macička ho kojila,
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

Mam křescjany vykupiě
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

Na ubohej posteli,
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

Ach, můj synu, něplačič,
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

A ně stříbrem, ně zlatem,
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

Třikrat Pan Bůh zaplakal,
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

Kterak němam plakaci,
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

Svym nejdražším životem,
teho dne, teho, teho dne
s velkym veselím.

22. DUŠE A PANNA MARIA

57.

Luž. I. 281. Kukuljev. 186

Náš sta - řiček sobě vzdychá, náš sta - řiček so - bě vzdy - chá, hříšná du - še se v něm le - ká.

58.

Náš sta - ři - ček so - bě vzdy - chá, náš sta - ři - ček so - bě vzdychá, hříšná du - še se v něm le - ká.

59.

Od Jihlavy

Náš sta - ři - ček so - bě vzdychá, náš sta - ři - ček so - bě vzdychá, hříšná du - še se v něm le - ká.

[: Náš staříček sobě vzdychá, :]
hříšná duše se v něm leká.

A tam sobě naříkala,
až se lúka rozlěhala.²⁾

Chyť se, duše, mého křídla,
poletíme v rájské sídla.³⁾

Nelekaj se, duše milá,
juž si se tu dost nabyla.

Přiletěl k ní anděl Boží:
Co nařikáš, hříšná duše?

A jak k rájským dvěřím přišli,
na ty dvěře zabúřili.⁴⁾

Duše z těla vylétěla,
na zelenú lúku sedla.¹⁾

Kterak nemám naříkati,
dyž se nemám kam poděti.

Svatý Petře, vemte klíče,
pohledněte, kdo to tluče.